

1) Тълкованне на свѣщенното писанне; 2) Предисловие на евангелието.

Тие сж извѣстните до днесъ лица, които принадлежатъ на старата бжлгарска литература. Разбира са, че съществуватъ още множество писатели отъ онова време, по имената имъ и до днесъ още оставатъ неизвѣстни. Така напримѣръ, ние не знаеме даже кой е превѣлъ за царь Симеона знамѣнитиятъ „Изборникъ,“ за когото спомѣнахме вече. После Симеона, ако Бжлгария и да подпаднала подъ византийското иго и ако за бжлгарскиятъ народъ и да настанале тѣшки и нещастни времена, бжлгарската литература се още продължала да са развива и да расте. Въ продължението на X и на XI-ятъ вѣкъ въ Бжлгария сж преведени и написани повече отъ 15 литературни дѣла отъ неизвѣстни лица. Разбира са, че ние говориме тука само за оние произвѣдения, които сж уцѣлѣле и които ни сж извѣстни*).

Изъ средно-бжлгарската литература намъ сж извѣстни само слѣдующите лица :

1. Дионисий, калугеръ и пресвитеръ, уче-

*) Забѣлжителни съживения за старо-бжлгарската литература сж : 1) „Древние памятники письма и языка югозападныхъ славянъ,“ отъ И. П. Срезневски. Спб. 1865; 2) „Древние глаголическіе памятники сравнительно съ памятниками кириллицы,“ отъ същиятъ. Спб. 1866 г.; 3) Нѣколко други статьи отъ същиятъ въ „Извѣст. Акад. Наукъ,“ т. I, стр. 82 зqq и т. X стр. 2 зqq; 4) Статіи касающіяся древнославянскаго языка,“ отъ В. Григоровича. Казань 1852 г.; 5) „Разцвѣтъ на славянската писменность,“ отъ Шафарика; 6) „Обзоръ русской духовной литературы,“ отъ Филарета, часть I; 7) „Вѣкъ Симеона царя болгарскаго,“ отъ Палазова. Спб. 1852 г.; 8) „Исторія русской церкви,“ отъ Макария, т. II.